

● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ●

VTISI Z RAZSTAVE

V HP Kolinska se zavedamo, da postaja kultura eno najpomembnejših razsežnosti našega družbenega življenja in obenem neločljivi del človekovega delovanja. Zavedamo se tudi, da kulture ne gre zoževati samo na profesionalna umetniška dela, ki vabijo naše misli, oči in srca ali pa naš boljši ali slabši okus.

Da je umetnost največja radost, ve tudi veliko naših delavcev, ki jim le-ta pomeni več kot samo zadovoljstvo; tudi več kot potrošniško prijetnost, priučenost ali modno intelektualno zanimanje. Eden izmed njih je Tone Pečan, ki je svoje slike razstavil v veselje vseh nas. To potrjuje tudi knjiga vtisov z razstave. Naj jih nekaj navedemo.

»Čudovit je občutek, da je Tone eden izmed nas, delavec v HP Kolinska, tako umetniško nadarjen. V njegovih slikah lahko vsak najde nekaj zase.«

»Slike so originalne in lično izdelane — tako tiste z oljnimi barvami kakor one s svinčnikom. Pokrajinske se mi zdijo zelo lepe, enako slike njegovih ožjih sorodnikov. Takih razstav si še želimo. Slikarju srčna hvala za razstavo in še mnogo uspehov pri nadaljnjem delu.«

»Mislim, da bo razstava spodbudila mladega samouka, da bo še z večjim poletom nadaljeval začeto delo. Tehnika njegovega dela še ni izpolnjena in upam, da jo bo s pomočjo mentorja izpopolnil.«

»Razstava potrjuje, da gesto ČLOVEK — DELO KULTURA zelo uspešno realizira v naši delovni organizaciji. Čestitke mlademu sodelavcu.«

Detail z razstave Toneta Pečana v Kolinski

»Veliko truda si moral vložiti za takšno razstavo. Vemo, da si samouk, da pa ti pridejo tako lepe slike izpod rok, ti lahko vsi samo čestitamo.«

»Slikarju želimo še veliko uspeha pri nadaljnjem delu, želimo pa tudi, da bi bilo takih razstav še več.«

Ti in mnogi drugi vtisi kažejo na veliko odmevnost, ki jo je doživela razstava našega sodelavca Toneta Pečana. Želimo pa si podobnega snidenja z vsemi, ki izražajo svoje misli, svoja čustva na ta ali oni način.

ZK

● LJUBITELJSKE SKUPINE

Pred gledališko revijo

V okviru priprav na gledališko revijo v aprilu in maju naše gledališke skupine pridno študirajo dela, ki so si jih izbrale za letošnjo sezono. Lani marsikatero društvo ni moglo uresničiti programa iz objektivnih razlogov (menjava generacij, pomanjkanje strokovnjakov in igralcev), letos pa se je spet obrnilo na bolje.

Tako so v Dolskem pod režijskim vodstvom Jože Cerar pripravili kar dve celovečerni komediji, in sicer N. Manzarija Naši ljubji otroci in R. Novellija Sosedje.

V Senožetih so že dvakrat uprizorili enodejansko Podlaga zakonske sreče, za gledališko revijo pa pripravljajo socialno dramo Levstika — Grūna Kastelko. S tem delom so se

sicer predstavili že lani, vendar so ga zaradi odhoda nekaterih ključnih igralcev tako rekoč na novo naštvirali.

V Slapah je kulturno življenje ponovno zaživelo. Zaradi boljših možnosti za delo se je KUD Slape povežalo s Papirnico Vevče, pripravljajo pa Cowardovo komedijo ljubezen pod režijskim vodstvom V. Goloba.

V KS Besnica so kar tri gledališke skupine, in sicer KUD Besnica, Prežganje in Javor. Čeprav imajo težave z igralci, se pridno pripravljajo na gledališko revijo. KUD Besnica se bo predstavilo z Marca Lamoletija Boeing-boeing, v Javoru študirajo S. Popovića Jaro meščanko, na Prežganju mlajša skupina pripravljajo pravljeno igro. P. Bolje Jurček, starejša pa Brighousovo igro Hobson v škripih.

Tudi v Hrušici se je po nekaterih kadrovskih spremembah obrnilo na bolje. Tako letos pridno vadijo in bodo izvedli Štefančeva Večna lovišča, ki jih režira mlada režiserka Marjana Jevšjak.

V Zadvoru je po nekajletnem zatišju kulturno življenje spet zaživelo. Poleg novoustanovljenega pevskega zbora je začela z delom tudi gledališka skupina, ki tako nadaljuje bogato kulturno tradicijo Zadvora iz preteklih let. Tokrat so se pod režijskim vodstvom Marjance Moškrič lotili Torkarjeve igre Pisana žoga in upajo, da jo bodo kljub kadrovskim težavam spravili pod streho.

Tudi KUD Svoboda Zalog se lahko pohvali z bogato kulturno tradicijo, saj je bila to v preteklosti ena naših najboljših gledaliških skupin. Kljub nekaterim težavam pridno delajo in bodo za revijo pripravili Tiemeyrjevo Mladost pred sodiščem. Režiral bo Ivan Lukančič.

Na kratko lahko ugotovimo, da kljub težavam vse gledališke skupine pridno delajo in jim želimo čimveč uspešnih uprizoritev!

MAX

Deset milijonov publikacij

Ko razmišljamo o prispevku kulture k ohranitvi in razvoju slovenskega naroda, ne moremo mimo delovanja Prešernove družbe, ki ima svoj sedež v Ljubljani.

Kot nadaljevalko naprednih in izobraževalnih predvojnih knjižnih društev je Prešernova družba leta 1953 ustanovila Osvobodilna fronta slovenskega naroda. Svojo nalogo, širjenje dobrih knjig med delovnim ljudstvom, opravlja Prešernova družba zlasti ob pomoči prizadevnih zaupnikov, kulturno osveščenih posameznikov, ki se trudijo, da bi prišle prave knjige v prave roke naših ljudi po vsej Sloveniji in tudi v zamejstvu. Moralno, pa tudi materialno podpirajo Prešernovo družbo družbenopolitične organizacije, kulturne skupnosti in združeno delo. Koliko je družba pri svojem poslanstvu uspešna, pripoveduje nekaj podatkov:

Prešernova družba že 27 let izdaja posebno redno letno zbirko za vse svoje člane in naročnike. Doslej je v tej zbirki izšlo 1.829 knjig v skupaj 6.925.360 zvodih. Poleg tega izhaja pri Prešernovi družbi že 22 let posebna zbirka romanov iz svetovne literature: to je Ljudska knjiga, v kateri je doslej izšlo 165 del v skupni nakladi 1.152.080 izvodov. Razen tega so pri Prešernovi družbi že ničlikokrat izšle tudi Prešernove poezije v skupni nakladi 75.000 izvodov. Družba pa ima tudi Prešernove slike, razglednice, značke in reprodukcije drugih slikarjev.

Družbina revija Obzornik izhaja prav tako redno kot redna zbirka že 27 let: v tem obdobju je izšlo 1.846.378 zvezkov.

Tako je Prešernova družba v svojem 27-letnem obstoju poslala med slovensko ljudstvo že blizu 10 milijonov knjig in revij. S tem je že izpolnila velik del naloge, za katero jo je zadolžila Osvobodilna fronta slovenskega naroda. Seveda pa je njeno poslanstvo takšne vrste, da si mora prizadevati tudi v bodoče za čim višjo kulturno raven naših ljudi, saj smo se Slovenci v veliki meri prav po zaslugi naših pesnikov in pisateljev in vse naše kulture obdržali kot narod, ki je v svoji kulturnosti ne zaostaja za nobenim drugim, morda številnejšim narodom v svetu.

● KORAK NAPREJ V SKRBI ZA RAZVOJ LJUBITELJSKEGA PETJA

Zborovski disko studio

Ljubljanska zveza kulturnih organizacij je razširila doseganje dejavnost svojega zborovskega studia na spoznavanje zborovske literature z gramofonskih plošč, kaset in magnetofona.

Na študijskih večerih pod skupnim nazivom Zborovski disko studio bodo naši in tuji priznani glasbeni strokovnjaki (muzikologi, kritiki, pedagogi, dirigenti in skladatelji) s predavanji in analizami ob poslušanju glasbe s trakov in plošč seznanjali poslušalce:

— z zborovsko glasbo po stalnih obdobjih (renesansa, klasika, romantika, moderna)

— z glasbenimi značilnostmi posameznih pokrajin, dežel in ljudstev — naših in tujih

— z različnimi izvedbami (moški, ženski, mešani, mladinski, komorni in množični zbori; z okteti in kvarteti a capella itd.)

— z vokalno-instrumentalnimi skladbami (kantate, oratoriji, zbor v simfonijah in operah)

— z glasbo po njeni usmerjenosti (posveta, duhovna, revolucionarna, borbena, delavska, mladinska; umetna in narodna).

Zborovski disko studio bo tako zaradi svojega programa in vsebine nepogrešljiv za vsakega zborovodjo, obenem pa zelo koristen za vsakega pevca in tudi druge ljubitelje zborovske glasbene umetnosti.

Predavanja bodo zaenkrat enkrat mesečno, če bo zanje večje zanimanje pa štirinajstredno. Trenutno je na voljo že okrog 150 plošč z zborovsko glasbo, kar bi zadoščalo za približno petdeset predavanj. Gradiva je torej dovolj za nadaljnjih pet let — ob predvidevanju, da je moč v sklopu enega predavanja predvajati le tri plošče.

Prvo predavanje je v sredo, 20. februarja vodil naš znani glasbeni strokovnjak — dirigent Marko Munih. Predstavil je posnetke dveh zborov, in sicer akademškega pevskega zbora Toneta Tomšiča in komornega zbora RTV Ljubljana po stilnih obdobjih, ki sta jih oba zbora posnela pod njegovim vodstvom.

Vabimo torej vse zborovodje, pevce in druge ljubitelje zborovske glasbe, da se udeležijo naslednjih predavanj Zborovskega disko studia v učilnici Partizanskega pevskega zbora, Krekov trg 2-11.

Že obisk na prvem predavanju je pokazal, da je zanimanje za Zborovski disko studio precejšnje in se ga je udeležilo tudi veliko število zborovodij iz naše občine. Vabljeni tudi v prihodnje!

MAX

● Priznanja za fotografa iz naše občine

Na mednarodni bienalni razstavi fotografij Koštabona 79, ki je te dni odprta v koprski galeriji Loža, je zlato medaljo za kolekcijo Morje dobil Zoran Vogrničič, srebrno medaljo za kolekcijo na temo Istra pa Janez Juvan. Sodelovalo je 50 fotografov iz Sovjetske zveze, Zvezne republike Nemčije, Avstrije in Jugoslavije. Na sliki: Janez Juvan: Senca (fotografija iz nagrajene kolekcije)

VESTI IZ KULTURE

KDO SO TI LJUDJE

To je lahko vprašanje tistih, ki jih še ne poznajo, obenem pa je to tudi naslov skladbe našega kodeljevskega punk rock ansambla Pankrti, ki je pred kratkim izdal že dolgo pričakovano ploščo z naslovom Dolgcajt.

Pankrti so prva in tudi vodilna jugoslovanska punk rock skupina, ki je že pred dvema letoma začela s svojo energično

glasbo in angažiranimi besedili krepko premikati nekoliko preveč zasanjano domače glasbeno prizorišče. S številnimi koncerti so si uspeli pridobiti precejšen krog zvestih poslušalcev, ki spremljajo vsak njihov nov glasbeni korak. In prav tem mladim se niso mogli oddolžiti bolje kot z odlično ploščo Dolgcajt.

Na sliki: Z lanskega nastopa Pankrtov v študentskem naselju DUŠAN GERLICA

Ob sotočju Ljubljance in Save v Zalogu so 21. februarja začeli snemati nov slovenski celovečerni film Na svidenje v naslednji vojni. Po romanu Menuet za kitaro Vitomila Zupana je scenarij zanj napisal Zvonimir Pavlovič, ki je obenem tudi režiser filma. Film bodo nato snemali še v Notranjskem in v Španiji.

Gradisovci so si z zanimanjem ogledali razstavo

● FOTOGRAFSKA RAZSTAVA V GRADISU

Lado Jakša se nam je predstavil

Letos so se delavci Gradisa v počastitev našega kulturnega praznika odločili za razstavo umetniške fotografije Lada Jakša, ki je bila odprta v avli skupnih služb Gradisa na Šmartinski 134 A.

Avtor je z razstavljenimi slikami želel simbolično predstaviti nekaj pogledov na gradnjo, gradbeništvo in nanj vezana likovna razpoloženja. Vsebinsko so slike obsegale osnovne elemente (pesek, zemljo, kamen, les) in prek njih delovne sinteze (cesto, pločnik, hišo) v zgradbi, pa tudi njene beževalce in njihov odnos do okolja.

Fotografije so skušale navidez običajne, nepomembne predmete in prizore pogledati z likovno in vsebinsko svojstvenega zornega kota, jim dati poetičen pomen ali poudariti njihov družbenokritičen značaj.

Lado Jakša se je rodil 25. 9. 1947 v Ljubljani. Doštudiral je na filozofski fakulteti — oddelku za zgodovino umetnosti in na zavodu za glasbeno in baletno izobraževanje. Danes je član skupine Sončna pot in član fotokupine Šolt Ljubljana. O umetniški fotografiji nam je povedal tole:

»S fotografijo, ki mi poleg glasbe postaja vse pomembnejši način osebne izpovedi, se intenzivno ukvarjam približno štiri

leta. Jeseni 1977 sem imel prvo samostojno razstavo fotografij v galeriji Emonska vrata v Ljubljani, kjer sem skušal povezati sliko, glasbo in besedo v celoto.

Fotografija mi pomeni neizbrisne trenutke, ko je človek prežet z delčkom celovite skladnosti narave, skozi katerega doživlja ves smisel in čar obstoja. Pri tem mi fotografski aparat daje možnost, da to doživetje posredujem tudi drugim, v želji, da bi tudi oni ob malih drobcih življenja na nek, sicer svoj način doživeli harmonijo celote.

Z umetniško fotografijo bi rad zbudil odprtost za male, na videz nepomembne stvari, ki pa imajo kot nepogrešljivi delci celote izjemno pomen. Medtem ko so »velike življenjske sreče« skraj vedno nedosegljive, so drobne radosti, doživljaja utrinkov trenutka in sveta okoli nas tisto VSE, kar tedaj zares imamo. Če jim znamo polno in iskreno doživeti, lahko najdemo »veliko srečo« prav v tem navdihu trenutka in malih stvareh, ki nas obdajajo.«

CVETO PAVLIN